

MOJE HREPENENJE

Želim si,
da bi bila prva v tem novem letu,
ki me boš objel in mi rekel,
da me ljubiš.

Želim si,
da bi mi prvi zaželel blagoslovljeno leto in
zmolil z mano prvo molitev.

Želim si,
da bi me razvajal in mi
lepšal trenutke dneva s svojim nasmehom,
me povabil na ples,
da bi ob ritmu glasbe,
zapel tudi najin utrip srca.

Želim si,
da bi ob preizkušnjah
čutila zavetje v tvojem objemu.

Želim si,
da bi ob tebi še vedno bila jaz in
da bi ob meni začutil mojo milino in
in Njega, ki je Ljubezen.

Cvetka Lavrič

*Če moreš, mi odgovôri, pripravi se,
postavi se mi nasproti!*

Job 33.5

Vsebina

- Uvod
- Osrednja tema: Skrb za otroke po razvezi, II. del
- Utrinek: *Iz pustnih »norcu« v »čemern« post*
- Medsebojni odnosi: Stiki po razvezi staršev
Ali je mogoča dobra ločitev
- Prispevki skupin SRCE
- Odmevi: Otroci in razveza
Adventna duhovna obnova
Potep po Krasu 2010
- Koledar prireditev v prihodnjih mesecih
- Duhovne vaje
- Za vas smo prebrali: Moja doživetja z dušami v vicah
- Oglasi, obvestila
- Razpis za letovanje na otoku Murter
- Skupina SRCE Dolenjska

Uvod

Upanja in načrtov polni smo zakorakali v novo leto in pred tem naredili inventuro dogodkov prejšnjega leta. Vreme je poskrbelo, da je tudi pokrajina odeta v belino, prav potihno pa se že veselimo daljših dni, prvih pomladnih cvetic, izletov v naravo ...

Prav takšna je tudi današnja številka glasila: nekaj prispevkov se navezuje na pretekle dogodke, nekaj jih vabi k novim dogodivščinam v prihodnjih mesecih. Tematsko pa je kakor vse številke glasila v tem letu namenjena predvsem tistim, ki jih imamo najraje: našim otrokom in njihovem doživljanju ob razvezi. Zdi se, da o tem vsi ljudje vemo povedati mnogo, pa vendar je tako malo storjenega. Morda bo drobec k udejanjeni skrbi za otroke prispevalo tudi naše glasilo s prispevki, ki nas poskušajo ozaveščati in nam pomagati pri zahtevni vzgoji otrok, ki so se znašli v takem položaju.

Helena

1.2 Odziv predšolskih otrok

Pri predšolskih otrocih se zdi, da so slabo novico dobro sprejeli. To se nam zdi zato, ker še niso razumeli, kaj se v resnici dogaja. Potem ko se ločitev zgodi, pa otrok ugotavlja, da drugi od staršev ne prihaja več domov. Prvi odziv na to je strah, ali bo zanj skrbel eden ali oba. Otroku lahko postane zadirčen, se regresivno zateka v sesanje palca in močenje postelje.

Linda Jacobs pravi: "Starši morajo otroka pomiriti, da je varen, in mu pogosto govoriti. Razlagati mu morajo, kaj se dogaja in kaj se bo zgodilo. Otroku ne potrebuje vseh čudnih podrobnosti težav odraslih. Potrebuje pa zagotovilo, da bo eden od staršev z njim in da bo poskrbel zanj."

Če imate otroka v vrtcu, se potrudite, da pridete ponj vsak dan ob istem času. Majhni otroci čutijo, kdaj nastopi ta čas. Če zamujate, jih bo skrbelo, ali se boste sploh vrnili. Otroku začne izgubljati zaupanje, če ste netočni ter se ne držite svojih obljub in urnikov.

Ne bojte se vpliva, ki ga bo imela ločitev na vašega otroka. Bog noče, da ste ves čas zaskrbljeni in tesnobni. Ne pozabite, da Bog iz strašnih in nemogočih dogodkov (kakršna je ločitev) lahko naredi nekaj dobrega za vse, ki so vpleteni. Delajte modre in vsakdanje praktične korake, da boste svojemu predšolskemu otroku pomagali prebresti to težko dogajanje.

»Ne bojte se torej! Poskrbel bom za vas in za vaše otroke.« Tako jih je tolažil in jim govoril na srce. (1 Mz 50,21)

Dobri Jezus, nauči me, da ti bom zaupal. Vem, da je ločitev lahko zelo škodljiva za moje otroke. A vem tudi, da ti lahko zaupam in se v tvoji moči naučim poskrbeti za te male in dragocene brate in sestre. Vodi me v tvojem zaupanju. Amen.

1.3 Odziv od 5. do 8. leta starosti

Otroci med petim in osmim letom lahko ob ločitvi svojih staršev doživljajo veliko tesnobe in nemira. Nimajo še izkušnje in miselnih sposobnosti za razumevanje, da bo poskrbljeno zanje in da bo šlo življenje naprej. Strah pred neznanim je zanje res velik in grozljiv. Skrbi jih, ali bo drugi roditelj tudi odšel. Otroke te starosti je treba pomiriti, da so varni in da se jim ne bo nič zgodilo.

Ko so otroci čustveno preobremenjeni, v šoli težko delajo. Lahko imajo težave z zbranostjo in sprejemanjem znanja. Posledice se čutijo pri uspehu in vedenju v šoli. Možne težave v razredu so:

- * zlahka se raztresejo,
- * hitro izgubijo pogum in se zagrenijo,
- * so preutrujeni in v razredu spijo,
- * na igrišču se obnašajo nasilno,
- * izživljajo se nad sošolci,
- * svojo jezo in bolečino izražajo z besedami nad sošolci in učitelji,
- * preobčutljivi so za vsako opazko sošolcev ali učiteljev,
- * težko se zberejo,
- * imajo nizke ocene ali ne izdelajo razreda.

Pomembno je, da se mati/oče pogovori z učiteljem in se zaveda dogajanja v razredu. Če vam tisto, kar slišite, jemlje pogum, se ne zaprite. Sodelujte z učiteljem in skupaj poskušajte najbolje odgovoriti na potrebe vašega otroka, ki preživlja težke čase.

Gospod varuje tujce, podpira siroto in vdovo, pot krivičnikov pa izkrivlja. (Ps 146,9)

Gospod Bog, nisem se zavedal, da bi se moj otrok lahko srečal s takšnimi težavami. Hvala ti, ker naju boš skozi vse to dogajanje podpiral. Pomagaj mi, da si vzamem čas za reden stik s šolo in učitelji. Amen.

1.4 Odziv od 9. do 12. leta starosti

Otroci od devetega do dvanajstega leta trpijo široko paleto posledic. Ena najbolj uničevalnih je nizko samospoštovanje.

"To so leta, v katerih poskušajo določiti, kdo so," pravi dr. Bob Barnes. Za razvoj samospoštovanja je to kritično obdobje. V tem času odkrivajo svojo vrednost. Za ločitev začnejo iskati krivca.

Lahko se začnejo obnašati na način, ki ni primeren njihovi starosti. Deček, ki še ni najstnik, se začne obnašati kot odrasel moški, ki mora skrbeti za hišo. Deklica pa se oddalji od matere in se začne prezgodaj spolno udeleževati.

To so leta sanj. Otroci sanjajo, da se bo drugi roditelj nekega dne vrnil. Razmišlja, kako bi to lahko pospešil in uresničil. V teh letih otroci hočejo živeti z drugim od staršev. Delno zato, da bi videli, ali bi jih ta vzel k sebi, delno zato, da bi sprožili odziv roditelja, pri katerem živijo.

Morda v kakšnem od omenjenih vedenj najdete tudi svojega otroka. Vztrajajte v ljubezni do njega, posvečajte mu svoj čas in pozornost. Preden se odzovete na stvari, ki jih govori in počne, premislite, kaj ga je gnalo v to in kakšni strahovi ga tarejo. Prisluhnite mu. Vi ste njegov vzor, kako je mogoče ljubiti, odpustiti in računati na Boga v trenutkih, ko je življenje težko. Bog je nenehna navzočnost in moč za vas in vaše otroke.

Zato smo lahko pogumni in govorimo: Gospod je moj pomočnik, ne bom se bal; kaj mi more storiti človek? (Heb 13,6)

Gospod Bog, če bomo jaz in moji otroci hodili po tvoji poti, bomo iz tega procesa izšli ozdravljeni in celoviti. Vodi nas na vsakem koraku naše poti. Amen.

1.5 Odziv najstnikov

"Ko sem se ločila, sem imela tri najstnike: štirinajst, šestnajst in osemnajst let stare," pravi Katja. "Eden je bil zelo jezen. Drugi je padel v depresijo. Dekletu pa je udarilo na obnašanje. Vsak se je z ločitvijo spoprijel drugače."

Najstnike ločitev lahko globoko prizadene. Nekateri starši mislijo, da so ti njihovi otroci že dovolj veliki in razumejo dogajanje. Zdi se jim, da se z ločitvijo spoprijemajo brez večjih težav. Naj vas takšne misli ne zavajajo. Vzemite si čas za reden in pošten pogovor s svojimi otroki.

Prostor za pogovor z njimi naj bo brez motenj, miren. Najstnik bo takoj vedel, če nanj ne boste v celoti pozorni. Lahko vam zameri. V varnem okolju naj se počuti dovolj gotov, da lahko izpove svoje strahove, bolečine in razočaranja, ki bi jih drugače nosil v sebi ali bi prišli na dan kot hudournik jeznih besed. Zavedajte se, kaj se dogaja znotraj vaših otrok. Ne delajte prezgodnjih sklepov iz tega, kar je videti navzven ali iz njihovih prvih odgovorov na vaša vprašanja.

Če se vam nočejo odpreti, jih spodbudite, da se pogovorijo z nekom tretjim, z nekom, ki mu zaupate, da jim bo svetoval z ljubeznijo in prav. Izrazite jim svoje upanje, da bodo počasi lahko spregovorili tudi z vami. Nadaljujte osebna srečanja iz oči v oči in gradite odnos z njimi.

Bodite krepki in pogumni, ne bojte se in ne trepetajte pred njimi! Kajti Gospod, tvoj Bog, hodi s teboj; ne bo te pustil samega in ne bo te zapustil. (5 Mz 31,6)

Dragi Bog, težko je ostati brez jeze ali bolečine, ko so otroci do mene neprijazni, me zavračajo in se mi nočejo odpreti. Vesel sem, ker vem, da ti hodiš z menoj, da me ne boš pustil samega in me ne zapustil. Hvala ti, Gospod. Amen.

1.6 Odziv otrok po 20. letu starosti

Bogdanovi otroci so bili v srednji šoli, ko sta se z ženo ločila. Po ločitvi je šel živeti daleč stran od njih. A z otroki je bil v nenehnem stiku. Vsak dan je molil zanje in skrbel, da so imeli dovolj za preživetje.

"Čas po srednji šoli je bil za otroke pomembno življenjsko obdobje," pravi Bogdan. "V tem času so bili telesno ločeni od obeh staršev in njunih domov. Začeli so si ustvarjati svoj lastni življenjski slog in lastni sistem vrednot. Takrat so prišli do Kristusa. Iskali so smisel vsega, kar se je zgodilo."

"Spominjam se, kako sem se nekega pomladnega večera sprehajal s svojo najstarejšo hčerko. Odprla mi je svoje srce in povedala, kako razume dogajanje zaradi ločitve." Tudi sin in druga hči sta se lahko z njim odkrito pogovarjala o tem.

"V zadnjih najstniških letih, na začetku dvajsetih, so otroci začeli doumevati in sprejemati, kar se je zgodilo ob ločitvi," pravi Bogdan. "Roditelj mora potrpežljivo čakati in biti pripravljen, da otrokom pomaga pri lastni predelavi dogajanja. To pripomore, da svojemu življenju dajo smer in zaživijo ustvarjalno."

Bog ljubi tvoje otroke bolj, kakor jih ljubiš sam! Ne bo jih pustil na cedilu, ne njih ne tebe.

Gospod, tvoj Bog, bo obrezal tvoje srce in srce tvojega zaroda, da boš z vsem srcem in vso dušo ljubil Gospoda, svojega Boga, da boš živel." (5 Mz 30,6)

Moj Odrešenik, v tebi in s teboj lahko moji otroci in jaz najdemo svobodo za življenje v izobilju. Naj kot oče/mati svojih otrok v tem vedno napredujem. Amen.

(se nadaljuje)

Utrinek: IZ PUSTNIH 'NORCU' V 'ČEMEREN' POST
Cvetko Valič

Ob pustnih norčijah, ki se v teh dneh vrstijo vsepovsod, le redko kdo pomisli, kako je nastala beseda pust. Plesu in zabavi namenjeni veseli čas na prvi pogled res ne kaže, da je danes „pust“ le drugi del stare besede meso-pust, kar so nekdanje dobesedno prevedli iz italijanskega carnevale.

Korenine so latinske: caro = meso, levare = dvigniti, odvzeti, pustiti. Po cerkvenem predpisu je dan pred pepelnično sredo še dovoljeno uživati meso, potem se začne štiridesetdnevni post. Zato so imenovali dan pred pepelnico mesopust, sčasoma pa samo še pust – beseda je postala krajša, praznovanje pa daljše.

Čas norčij se s pustnim torkom zaključí. Začenja se resnejši čas leta, ko se s postom pripravljamo na največji krščanski praznik, veliko noč. Pepelnica je prvi dan postnega časa. V cerkvah je ta dan ali v nedeljo obred pepeljenja v znamenje kesanja in spokornosti. Duhovnik s pepelom oljk lanske cvetne nedelje vernike zaznamuje na čelu. Pepel je že v stari zavezi veljal za znamenje spokornosti. To znamenje nas hkrati spominja naše minljivosti. Nadaljnjo simboliko prejema pepelnična sredo s tem, da samo na ta dan in na veliki petek velja post v svoji strogi obliki: da se samo enkrat na dan do sitega najemo in se odpovemo mesu. Tako sta začetek in konec postnega časa jasno zaznamovana. Pomembno je, da se v postu zavedamo svoje poklicanosti za življenje z Bogom. Čas je, da snamemo maske in stopimo pred Jezusa takšni, kakršni smo. Pripravljen nas je podpreti pri dobrem sklepu, ki nam ga bo tudi pomagal uresničevati skozi našo pripravo na veliko noč. Postni čas vabi vsakega od nas na preizkus vzdržljivosti. Vendar ta čas ne zaznamuje le odpoved hrani. Vsakdo od nas je povabljen, da se odreče tistemu, kar je morda njegova razvada. Morda je zate večji izziv, da se odpoveš računalniškim igriscam, dolgemu poležavanju pred televizorjem, morda le zmanjšaš dnevno količino sladkarij ali se jim celo v tem času popolnoma odpoveš. Slovenska karitas predlaga, da se v postu odpovemo alkoholu (40 dni brez alkohola) - v znamenje solidarnosti z vsemi, ki trpijo zaradi njegovih posledic.

Evangelij govori o glavnih dobrih delih, ki so: miloščina, molitev in post.

Vsak dan ponuja tisoče možnosti, izberi vsaj kakšno!

Vsaka odpoved, posebno stvarjem, na katere smo navezani, krepi našo voljo in nas pripravlja na večje žrtve.

Medsebojni odnosi: STIKI PO RAZVEZI STARŠEV
Priprava: mag. Dušica GRGIČ

*Stiki so predvsem pravica in potreba otroka,
hkrati pa dolžnost obeh roditeljev.*

KOMU SO STIKI NAMENJENI?

Preprosto in jasno se zdi, da so stiki namenjeni otrokom. Vendar pa, ob nerazrešenosti partnerskega odnosa, oba roditelja na to velikokrat pozabljata. Stiki naj bi bili dogovorjeni in organizirani tako, da ne povzročajo napetosti, zadrege, strahu in razočaranj v otroku. Odgovornost za to nosi roditelj, pri katerem otrok živi, pa tudi tisti, ki prihaja ponj. Na stike je treba otroka pripraviti, se z njim veseliti in ga z zaupanjem izročiti drugemu roditelju. Stiki namreč niso namenjeni temu, »da oče dobi, kar mu pripada, ker plačuje preživnino« ali da so mu onemogočeni, »ker preživnine ne plačuje redno«!

Stiki so predvsem pravica in potreba otroka, hkrati pa dolžnost obeh roditeljev.

Otrok potrebuje, si želi in ima rad oba starša! Zato morata stike izpeljati tako, da se bo pri tem čim bolj počutil. In morata, kolikor je najbolj mogoče, pozabiti na osebne zamere in prizadetost! Koristno je, da je urnik obiskov dogovorjen in prilagojen otrokovim zunajšolskim obveznostim, tako da stiki čim manj posegajo v njegov ustaljeni red. Za otroka je pomembno, da ima občutek varnosti, da je ohranil veliko stalnic iz »prejšnjega življenja«, ko so še vsi živeli skupaj, in da ve, da je še vedno ljubljen od obeh roditeljev! Usklajenost med staršema mu to lahko zagotovi. Zanj je pomembno, da se z mamo (večinoma otroci ostanejo z mamami) skupaj pripravljata in veselita obiskov – ne pa, da nosi s seboj njeno žalost, prizadetost in zaskrbljenost, ko odhaja na obisk k očetu. Pomembno je, kako poteka odhod od doma in kakšno je srečanje (izročitev otroka!) z drugim roditeljem. Pokažite otroku, da ste zaradi njega veseli, ker bo preživel čas z očetom, ki ga ima tako rad in ga pogreša! Pokažite mami, ko boste otroka prevzeli, da ji ni treba skrbeti, ker (bo)ste skrben oče in boste poskrbeli, da se bosta z otrokom imela lepo! Ko se držimo dogovorov, otroku izkažemo spoštovanje, mu damo vedeti, da ga upoštevamo in da nam je pomemben.

Ko spoštljivo obravnavamo drugega roditelja, otroka poučujemo, kako ravnati in se vesti (tudi) do nekoga, čigar ravnanje nas je prizadelo. Lahko, da vse naše bitje odklanja in obsoja *ravnanje* drugega od staršev (ne pa njega kot osebo!) – vendar moramo postati sposobni ohraniti spoštovanje in se dostojno vesti do njega. To pomeni, da čeprav se včasih kot partnerja težko pogovarjava, le najdeva moč, da ohranja kulturno komunikacijo – kot roditelja.

To konkretno pomeni, da oče morebitno zamudo pravočasno sporoči mami oziroma da mama poskrbi, da je otrok pravočasno pripravljen za odhod na srečanje z očetom. To pomeni tudi, da mama – čim manj boleče za otroka – reši zadrego, če očeta ni ali zamuja (!), in tudi, da oče upošteva dogovor in pripelje otroka tako, kakor je domenjeno. Če pride vmes kaj resnično izrednega, mami v naprej sporoči razlog za zamudo.

To niso zadeve, ki bi kakor koli smele spravljati otroka v stisko in mu zbujaati tesnobo. Za oba starša je pomembno, da ob morebitni napetosti in nesporazumih mislita predvsem na to, *kako jih rešiti, da bo otrok kar najmanj prizadet* – da se ne bodo na njem lomila njuna kopja! To pomeni tudi, da ne glede na osebna prepričanja in zamere spoštljivo govorita drug o drugem, sta iskrena glede lastnega počutja do nekdanjega partnerja, a izbirata, o katerih zamerah in kako je primerno razpravljati o lastnih doživljanjih tudi z otrokom. Nenehno je treba upoštevati in se zavedati, da ima otrok rad oba in ga zavedanje, da se nimata več rada in se ne razumeta, spravlja v stisko in ne ve, kako bi se vedel. Nekaj mora skrivati pred enim, nekaj pred drugim staršem, v strahu, da ne bi izgubil naklonjenosti katerega od njiju ali da ne bi postal »kriv« za to, da se ne sme več srečati z roditeljem, s katerim ne živi več skupaj. Vse to so zelo pomembne zadeve, na katere starša ne bi smela *nikoli* pozabiti, in jima ne bi smelo biti pomembno, kdo bo premagal koga, kaj je »prav« in kaj »narobe« – temveč: *kaj je najboljše za otroka* (če ga imata resnično rada!).

Z načinom, kako starša izvajata stike, izkažeta svojo odgovornost in ljubezen do otroka ter pri njem ohranjata in utrjujeta občutek varnosti, sprejetosti, zavedanja, da je zaželen in ljubljen. Učita ga, da sta, čeprav sta se kot partnerja razšla, ohranila roditeljsko ljubezen in se kot roditelja medsebojno spoštujeta. Če pa gre za njuno medsebojno nespoštovanje, za nespoštovanje otroka in njegovih potreb, ravnata tako, da v njem sprožita občutek razklanosti med enim in drugim; občutke negotovosti, ko je eden izrazito (ali prikrito) nenaklonjen stikom zaradi osebnih zamer; občutke strahu, da bo izgubil naklonjenost enega, če bo pokazal privrženost drugemu; občutke nesprejetosti, neljubljenosti in krivde, ker je izgubil enega izmed njiju (otrok si velikokrat misli, da »ni bil dovolj priden in da je očka zato odšel«!), in tesnobne občutke, ker enega od roditeljev »pušča samega«, ko gredo na obisk ali počitnice k drugemu, in podobno.

Skrb in ljubezen do otroka se kažeta tudi v tem, da roditelj, s katerim otroci ne živijo, obiskuje roditeljske sestanke in govorilne ure, v času stikov pelje otroka na športna tekmovanja, ure klavirja ali pouk tujega jezika. Za otroka je pomembno, da sošolci vidijo, da *ima očka*, četudi ne živijo skupaj, in da življenje poteka čim bolj v skladu z redom, ki ga je imel, preden sta se starša razšla!

Vse zgoraj napisano zahteva veliko strpnosti, zrelosti in modrosti obeh staršev (pa tudi starih staršev!), toda ob pravi ljubezni pri tem ni težav! Najhuje pri vsem je, da se je treba soočiti s samim seboj. S temno platjo ne le drugega od staršev – na katero se z lahkoto burno odzivamo – temveč veliko bolj s svojo, ki jo zakrivamo in se z njo bojimo spogledati. A samo to je pot odrešitve in nadaljnjega osebnega razvoja, v katerem razočaranje, izgubo in osebno prizadetost lahko obrnete sebi in otroku v prid.

Življenje ni rožni vrt (pa še ta bi imel trnje ...) niti ena sama sončna pomlad. Je mešanica skeleče mrzlih zim in veliko prevročih poletij, nežne pomladi in barvitih, s plodovi obloženih jeseni. Polno ga živimo le, če vse, kar nam prinese, sprejmemo, uživamo in zdržimo najbolje, kar zmoremo in predvsem kakor zahtevajo od nas okoliščine. Hudovati se nad njimi je nesmiselno in neučinkovito. Ko dežuje, je dobro obuti si škornje, vzeti nepremočljiv suknjič in dežnik, če ne želimo biti do kože mokri. In ko pripeka sonce, se je dobro zaščititi s kremo in kak klobuk prav tako ne bo odveč. Vsega tega ne moremo spremeniti. Vplivamo lahko le na to, kako se bomo na okoliščine, v katerih smo se znašli (»vremenske razmere«) - odzvali.

Stopiti je treba v deževen dan, pa tudi v tistega s soncem obsijanega. Sicer življenje odteče mimo nas. In tistih, ki jih ljubimo. Tega pa si ne želimo, mar ne?

Odmevi :

OTROCI IN RAZVEZA

Zapisala: Helena Reščič Granda

Moderni časi, v katerih živimo, poleg hitrega napredka znanosti in tehnike ter obilja prinašajo s sabo neštete slabosti, med katerimi zagotovo prednjači odtujevanje med ljudmi, ki posledično vodi v razpad osnovne celice - družine. Statistike kažejo, da vsako leto razpade kar tretjina zakonov. Prav toliko je tudi otrok, ki morajo doživljati težo razveze, nesoglasij med staršema - človekoma, ki ju imajo neizmerno in brezpogojno radi. Razveza po raziskavah psihologov šteje med najbolj stresne in travmatične dogodke v življenju ter zagotovo globoko zaznamuje nežne otroške duše. Včasih pa jim prinese olajšanje, saj se končujejo neskončni prepiri in morda celo fizično obračunavanje med staršema; skoraj zagotovo pa se pojavljajo nove stiske, kajti otrok nehote izgublja enega od staršev. Starši so navadno ob razvezi močno ranjeni, poskrbeti morajo za osnovne pogoje novega življenja, zmanjkuje pa jim energije in časa, da bi poskrbeli za svoje duševno zdravje, kar je prvi pogoj za zdravo vzgojo otrok.

Otroci se na stiske odzovejo različno. Nekateri se začnejo upirati in zaidejo v težave, drugi so pretirano razvajeni, ker starša zaradi prezahtevnosti z drugimi problemi ne postavljata več meja ali pa tekmujeta za njihovo naklonjenost. Včasih v strahu, da bi izgubili naklonjenost preostalega starša, poskušajo ugaјati s pretirano pridnostjo in delavnostjo. Težko je vse pripisati le razvezi, saj so nedvomno lahko vzgojno problematični tudi otroci iz navidezno zdravih in urejenih krščanskih družin, čeprav to spretno skrivajo. Zagotovo pa so otroci iz razvezanih zakonov izpostavljeni pretežkemu bremenu za svojo starost. Razvezani starši in družba (cerkveni dostojanstveniki niso izzeti) se zavedamo tega dejstva, a nihče ne stori prav veliko v pomoč tem otrokom. Razumljivo je, da so za težki položaj otrok odgovorni izključno starši, ker pa so sami v nezavidljivem položaju in preživljajo osebne stiske, ne zmorejo poskrbeti za svoje otroke tako, kakor bi bilo treba.

V Ameriki so se mnogo pred nami srečali s to problematiko. V nekaterih zveznih državah se morata starša pred razvezo udeležiti svetovanja glede skrbi za otroke. Leta 1983 so v Chicagu ustanovili neprofitno organizacijo »Rainbow« za pomoč otrokom ob razvezi ali smrti enega od staršev, ki se je naglo razširila po vsem svetu, tudi v Evropo. Zelo dobro so v tem pogledu organizirani v naši severni sosedbi Avstriji - v tem združenju sodelujejo z roko v roki vladne in cerkvene organizacije. Poleg majhnih skupin otrok enake starosti pripravljajo delavnice za starše, počitnice za otroke, seminarje ... Skrbijo pa tudi za primerno strokovno usposobljenost osebja za vodenje skupin.

Posvet »Otroci in razveza« v organizaciji skupine SRCE je bil kljub številnim poslanim vabilom in predavateljem z bogatimi izkušnjami iz spremljanja otrok slabo obiskan, odzvali se niso niti duhovniki niti druge cerkvene organizacije. Kljub temu smo udeleženci v sklepnem delu posveta sprejeli nekaj pobud, kako vsaj po naših skromnih močeh pomagati otrokom ob razvezi. Poleg strokovnega programa za mlajše otroke na duhovnih vajah za razvezane bomo poskušali organizirati duhovne vaje za naše skoraj odrasle otroke in morda bodo začutili potrebo po druženju v skupini. Še naprej bomo opozarjali na ta rakavi problem današnje družbe in si prizadevali pritegniti k sodelovanju strokovnjake, ki bodo morda pripravljeni pomagati pri vzpostavitvi mavrične mreže tudi pri nas. In morda bodo pobudam prisluhnili tudi duhovniki, kateheti in pedagogi, ki se z otroki srečujejo vsak dan in zaznavajo njihove stiske. S skupnimi močmi bomo lahko pomagali otrokom, ki so se prezgodaj znašli v viharjih življenja.

Medsebojni odnosi: Ali je mogoča dobra ločitev

I. del: Sodelovanje pri ločitvi (Ronald Supancic)

Prevedel: Vili Granda

Original na spletni strani: http://www.divorcemag.com/articles/Collaborative_Law/collabrative_divorce.html

"Celotna procesna pravniška stroka ... je postala tako zapletena, da smo pozabili na naše osnovno poslanstvo: da smo umirjevalci konfliktov ... Zdaj pa včasih doživljamo boje na življenje in smrt ... naš sistem je postal predrag, preveč boleč, preveč uničevalen, povsem neprimeren za civilizirane ljudi." (Sodnik Warren Burger, 1984)

Ločitev ni dogodek. Ločitev je **proces**! Je proces prehoda iz obdobja, ko smo bili par, v obdobje, ko ostanemo sami, je potovanje po poti, ki nas pripelje iz dvojine v ednino. Cilj dobre ločitve bi moral biti v tem, da začnemo v dvoje, končano pa sami in se še vedno počutimo dobro, v sozvočju s samim seboj in svojimi potrebami.

To potovanje nas pelje skozi poučno in pogosto boleče spreminjanje naših čustev, našega statusa, našega materialnega stanja, naše duhovne notranjosti. Če je pospremljeno z dobro navigacijo, torej s pomočjo odvetnikov, svetovalcev in drugih strokovnjakov, se izognemo najbolj kočljivim položajem. Na koncu nas lahko pripelje celo do ključa za nove življenjske možnosti, ki jih prej nismo mogli zaznavati.

Če želimo varno pluti mimo čeri strahu in bolečin, ki nam jih prinaša ločitveni vihar, moramo izkoristiti znanje strokovnjakov, ki so usposobljeni za pomoč v procesu ločitve. Vodijo nas lahko tako, da bomo na koncu poti spoznali, da smo ohranili svoje samospoštovanje. In nazadnje bomo razumeli, da nam je uspelo nekaj posebnega, čemur pravimo tudi vzajemna ločitev.

Vzajemna ločitev je izraz, ki predstavlja sodelovanje obeh strani pri zaključevanju zakona. Je praksa, ki odvetnikom pomaga, da se izraz "za civilizirane ljudi" uresniči. So torej odvetniki, ki verjamejo, da se zakonsko oz. družinsko življenje zaključuje, vendar verjamejo tudi, da je mogoče s pogovorom doseči dogovor brez dolgotrajnega pravedanja. Usposobljeni so za reševanje konfliktov in za iskanje skupnih imenovalcev v pogosto popolnoma različnih pogledih na isto stvar. Ves čas zahtevajo medsebojno spoštovanje obeh strani, spoštljivo in civilizirano vedenje med pogovorom, pa tudi spoštovanje predlogov, ki jih postavi druga stran. Pri iskanju končnega cilja iščejo združljivo v razhajanjih, njihov namen je v iskanju vzajemnega dogovora. Zamislimo si lahko ločitveni postopek, pri katerem namesto nasprotovanja najdemo sodelovanje, pri katerem namesto nagajanja najdemo predloge, ki omogočajo pogled naprej. In takšna vzajemnost omogoča bivšima partnerjema, da lažje naredita korak naprej!

Prednosti, ki jih prinaša vzajemna ločitev, so večstranske. Srečanja pri odvetniku so spoštljiva in osebna, ni pranja umazanega perila pred javnostjo. Stranki skupaj s svojima odvetnikoma sodelujeta pri oblikovanju predlogov, argumentirata svoje zahteve in prisluhneta drugi strani, zato poskušata doseči dogovor, ki ga prineseta na sodišče, da ga to samo še potrdi, brez dolgotrajnih pravnih in prepričevalnih bojev. Takšno dogovarjanje pušča več prostora za ustvarjalno razmišljanje in iskanje uravnoteženih rešitev. Ni treba čakati na točno določene roke na sodišču, ni treba pripravljati neprijetnih zagovorov, ločitev je lahko hitrejša, tako pa so tudi stroški precej nižji.

Verjamemo, da bo družina tako kakor ob smrti enega od zakoncev tudi po ločitvi našla svojo novo obliko po naravni poti. Toda dejstva, da gre za razdirajoč proces, ne moremo prezreti, zato je pogosto treba poiskati dodatno strokovno pomoč. Odvetniki so priča problemov svojih strank na čustvenem in finančnem področju, čeprav nikoli niso bili strokovno usposobljeni, da bi na teh področjih lahko kakorkoli pomagali. Zato je pogosto treba poiskati še psihoterapevte in finančne svetovalce. Predstavlajte si družino, kjer si bodoča bivša

zakonca raje omislita pomoč strokovnjakov, s katerimi poskušata rešiti problem, namesto da se obtožujeta v javnosti in si delata sramoto. Zato vzajemna ločitev ni le stvar posameznikov, ki se ločujeta, ampak je krog razširjen na usposobljene odvetnike, terapevte, finančne svetovalce in druge strokovnjake, ki verjamejo, da je ta družina končana, vendar želijo pomagati, da se na pogorišču preteklosti izoblikuje zdravo jedro za preživetje v prihodnosti.

Kot izkušen strokovnjak za ločitev predlagam, da vsaka ločitvena stranka poišče izvrstno terapevtsko pomoč. Ugotovil sem, da je za obe strani zelo dobro, če se prej srečata s svetovalcem za ločitve, ki je navadno psihoterapevt in jima razloži pomen pogovora, tehnike reševanja konfliktov, ju seznani z možnostmi skupnega starševstva in normalizira konec zakona. Pogosto to pomaga k večjemu sodelovanju v ločitvenem postopku, tako da družine kljub travmatičnemu dogodku obdržijo svojo trdnost in ostanejo zdrave.

S svetovalci lahko obe strani prideta do uravnoteženega in obojestransko sprejemljivega dogovora glede otrok, njihovega skrbništva in višine preživnine.

Morda se zdi, da s tem, ko vključimo v ločitev toliko strokovnjakov, celotnemu postopku samo povečamo stroške! Pa vendar se pokaže, da se tako izognemo dolgotrajnemu pravdanju, tako da dejansko prihranimo čas in denar. In ne nazadnje, ločitev poteka manj travmatično za oba bivša zakonca in za morebitne otroke. Na koncu lahko jasno spoznamo: za manj dobimo več!

Če želi bivši par ohraniti notranjo blaginjo in naprej sodelovati pri vzgoji otrok ter skrbeti za njihovo dobro počutje tako, kakor bo za otroke najboljše, je vzajemna ločitev pravilna izbira.

Mahatma Gandhi je v knjigi "*The Story of My Experiments with the Truth*" zapisal: "Moje veselje je bilo brezmejno. Naučil sem se praktične strani prava. Naučil sem se iskati boljšo stran človekove narave ... naučil sem se, da kot odvetnik lahko ponovno združim stranki, ki sta vlekli vsaka na svojo stran. Lekcija, ki sem se jo naučil, se je neizbrisno vtisnila vame, tako da sem poskušal sklepati zasebne kompromise celo v najtežjih primerih. Pri tem nisem ničesar izgubil - niti denarja niti lastne duše."

Odmevi: Duhovna obnova v uršulinskem samostanu Sv. Duh pri Škofji Loki od 11. do 13. decembra 2009

Zapiskali: Cvetka Lavrič in Dragica Adam

Tokratne duhovne obnove smo se udeležili Marija, Cvetka, Nives, Dragica, Marinka in Nevio iz ljubljanske skupine SRČKOV, Ladka iz škofjeloške skupine ter še nekaj oseb s podobno življenjsko izkušnjo, vseh skupaj petnajst. Obnovo sta vodila p. Miha Sekolovnik in s. Meta Potočnik.

Sestre uršulinke so nas lepo sprejele s toplo večerjo in svežimi, še toplimi buhteljmi. Nato so nam razkazale lepo prenovljeni dom in nas namestile po sobah v »kašči«.

Osnovna tema duhovne obnove je bila POSTATI MARIJA. Sliši se nemogoče, a vendar smo se skupaj s p. Mihom in s. Meto podali na pot raziskovanja globine duše, najbolj svetega prostora, kamor lahko vstopi Bog, kjer lahko postajamo Marija, kjer je mogoč ZGODI SE, kajti tam nimamo nadzora in zato tam lahko deluje Bog. Vse moramo predati Bogu in usmeriti ljubeč pogled v svojo notranjost. Zelo pomembno je imeti stik s svojo notranjostjo in poslušati svoje telo. Gojiti moramo zavedanje, da četudi morda nismo vsi rojeni iz ljubezni, smo vsi rojeni za LJUBEZEN. Smo orodje za Boga. To, kar Bog dela v nas, to smo. Do sebe moramo biti sočutni, moramo se znati ustaviti, se umiriti in iti v svojo notranjost. Le tam bomo dobili veliko odgovorov na naša vprašanja in izvedeli, kaj naše telo v resnici najbolj potrebuje. Če nismo v stiku s samim seboj, svojo dušo, globino, nam ostale le nemir, večni nemir.

Tudi razmišljanje s. Mete o Kani Galilejski, prvem Jezusovem čudežu, nas je močno nagovorilo. Vrči, vrči - kaj bomo dali v vrče, da bo Jezus lahko naredil čudež? In še in še ... Po vsaki meditaciji smo bili povabljeni, da povemo, kaj se nas je posebej dotaknilo.

Na prav poseben način smo nekateri doživeli razmišljanje p. Miha ob postajah križevega pota. Mene se je zelo dotaknila 2. postaja: Jezus vzame križ na svoje rame ... Vzemimo tudi mi svoj križ, kajti če ga ne bomo sprejeli, ga bo moral namesto nas sprejeti nekdo drug, npr. naši otroci. In tega jim zagotovo ne privoščimo. Drži pa, da nam ni treba sprejeti križa, ki ni naš in nam ga morda nalagajo drugi ...

Zadnje razmišljanje je bilo o Mariji Sočutni, o trpljenju, ranljivosti, o tem, da je treba bolečino sprejeti in ne »odrezati«. Treba jo je ponotranjiti in opraviti ljubeč pokop. Pot z Jezusom je pot, ki gre skozi trpljenje. Bolečino je treba pretrpeti, da je lahko odrešena.

Izrečeno je bilo veliko globokih misli, vseh ni bilo mogoče popolnoma razumeti, zagotovo pa bodo nekatere ostale v globini duše in, vsaj upam, rodile sadove

Imeli smo tudi možnost pogovora pri s. Meti in p. Mihui ter seveda priložnost za sv. spoved. Hkrati je bilo dovolj časa za utrjevanje posredovanih resnic na sprehodih po okolici.

Zadnjo noč nas je nebo obdarilo z belo odejo. Po dobrem nedeljskem kosilu nam je kuharica postregla še s toplo potico, zares dobro, za dušo in telo.

Ko nas je po dveh dneh bolj ali manj bolečega »brskanja« po notranjosti Nevio spet naložil v svoj avtodom in nas odpeljal proti Ljubljani, smo se verjetno počutili malo bolj duhovno pripravljeni na božične praznike. Na poti domov smo se še ustavili v Cerkvi vseh svetih na Žalah, kjer smo med mašo uživali v odlični predstavitvi novega mozaika p. Marka Rupnika. Tako smo na kar najlepši mogoči način zaključili adventno duhovno obnovo. Zazrti v čudovito Kristusovo obličje in ob bogatem slovesnem bogoslužju smo se verjetno vsi počutili, kakor da smo že v nebesih ... Po bogati duhovni hrani smo bili deležni še dobrot za naše telo.

Odmevi: Potep po Krasu 2010

Zapisala: Albina Košir

Enaindvajset se nas je nabralo. Vsi smo bili zapisani na majhnem listku zbiralke prijav in zanesljivo razporejeni v avtomobile za prevoz do Ljubljane in dalje na Primorsko.

Vodja pohoda Nevio ni ničesar prepustil naključju. Sam je najprej prehodil pot in izmeril čas. Za skoraj 6 ur nam ga je namenil in nas potrpežljivo vodil malo navzgor in malo navzdol. Včasih je tudi čakal, pa ne zaradi težavne hoje, ampak zaradi vmesnega klepeta udeleženk(cev) - torej izlet za vse vrste terapij. Cilj je bil vzpetina s čudnim imenom Kokoš. Višina pa le nekaj čez 600 m.

Ves čas nas je podila kar mrzla burja, ki pa je na srečo odkrila tudi sonce, in odstrla razgled. Snega imajo Primorci le za vzorec - malo beline med grmovjem.

Naši pohodi po Krasu so vsako leto dobro obiskani, dnevi pa ne vem po kakšnem naključju vselej izbrani s srečno roko, tako da smo prisotni vedno znova polni čudenja nad stvarstvom in hvaležni organizatorjem: Santini, Granda, Reščič. Hvala vam!

Koledar prireditev v februarju in marcu

- Vabimo k **slavljenju prvih petkov** v Marijino kapelo: od 17. do 18.40 - sv. spoved v cerkvi sv. Jožefa; ob 19. uri sv. maša v Marijini kapeli; od 19.30 do 20.30 - češčenje v Marijini kapeli.
- Vabimo k **duhovnim večerom** (premišljevanju ob odlomkih Svetega pisma) vsako sredo po večerni maši ob 19.40 v Marijino kapelo Duhovnega središča sv. Jožefa v Ljubljani.
- Vabimo vas na cvetnonedeljsko delavnico, ki bo 27. marca 2010 od 10h-12h pri sestrah uršulinkah v Svetem Duhu pri Škofji Loki. Vodi s. Judita Mihelčič.

DUHOVNE VAJE

- **Odmik za moške I**, od petka, 12. 3. 2010, ob 20:00 do nedelje, 14. 3., po kosilu
Povabljeni tisti moški, ki želijo bolj ustvarjalno in zavestno živeti svojo moškost v odnosu do sebe, drugih, sveta in Boga.
Vodita jezuita p. Viljem Lovše in p. Damjan Ristič.
Vse prijave sprejema Sonja Pungertnik: vsak delovni dan med 8. in 14. uro na 051 613 374; e-naslov: zsi@rkc.si
- **Odmik za moške II**, od petka, 19. 3. 2010, ob 20:00 do nedelje, 21. 3., po kosilu
Povabljeni tisti moški, ki želijo nadaljevati proces, začel na Odmiku I. Da se globlje zavejo in odgovorijo na dar moškosti in očetovstva.
Vodita jezuita p. Viljem Lovše in p. Damjan Ristič.
Vse prijave sprejema Sonja Pungertnik: vsak delovni dan med 8. in 14. uro na 051 613 374; e-naslov: zsi@rkc.si
- **POST: tudi jaz trpim, a ne v prazno!**, od petka, 26. 3. 2010, 20:00 do nedelje, 28. 3., po kosilu
Postna duhovna obnova za vse; za bolj osebno in globljo pripravo na skrivnost trpljenja in vstajenja Jezusa Kristusa, našega in mojega Gospoda. Povabljen vsak, kdor želi.
Vodi p. Viljem Lovše.

SKUPINA SRCE VABI

na

DUHOVNE VAJE ZA RAZVEZANE, SAMSKE IN OVDOVELE S POSEBNIM PROGRAMOM ZA OTROKE

Kdaj: petek, 5. 3. 2010, ob 20:00 do 7. 3. 2009 po kosilu

Kje: samostan sester notredamk v Ilirski Bistrici

Vodi: p. Viljem Lovše; s seboj prinesite Sveto pismo, zvezek in pisalo.

Organizirano bo tudi varstvo za otroke (vodi s. Martina Radež)

Prijave sprejema: Helena Reščič Granda, 041 664-842; helena.rescic@kks-kamnik.si

SKUPINA SRCE
VABI NA TRADICIONALNI
ROMARSKO-POHODNI IZLET

V soboto, 6. februarja 2009, bomo organizirali zimski izlet na Sv. Višarje.

Izlet bo vodil Vili Granda

Če bodo vremenske razmere ugodne, se bomo na Višarje podali peš. Pot sicer ni zahtevna, vendar je pozimi potrebna planinska oprema (pohodni čevlji, nepremočljiva obleka, pohodne palice, ob poledenelosti tudi dereze). Hoje je za približno 3-4 ure.

Če Bog da, se nam bo lahko pridružil p. Robin Schweiger, morda tudi p. Vili, zato bomo tudi tokrat na vrhu obhajali sv. mašo. Z Višarij se bomo pohodniki vrnili z žičnico ali peš (odvisno od vremenskih razmer in časa).

Kdor s kakršnihkoli razlogov ne bi pešočil, se lahko na sv. Višarje pelje z nihalko. Sv. maša bo približno ob 13. uri.

Cenik: povratna vozovnica 12 €, enosmerna 8 €.

Ker se navadno zatakne pri prijavah za avtobus, se bomo do Žabnice peljali z osebnimi avtomobili. Zberemo se ob 7.30 pri Sv. Jožefu v Ljubljani. Komur je bližje, nas lahko počaka tudi v Kranju ali se pripelje do izhodišča na izteku smučišča v Žabnici.

V Ljubljano se bomo vrnili v poznih popoldanskih urah.

Zaradi organizacije prevoza so potrebne prijave. To lahko storite po elektronski pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali po telefonu: 041 664 842.

**Skupina SRCE vabi na
LETOVANJE NA MURTER**

10. DO 30. AVGUST 2010

Ker doslej ni bilo zanimanja za organizacijo 2. skupine (za mladino), bomo poleti organizirali dva 10-dnevna termina:

1. SKUPINA: 10.-20. 8. za starše z otroki in tiste, ki sicer ne morejo dobiti dopusta. Drugi se lahko prijavite le, če bo še kaj prostora! **Vodita:** Alenka Tomc in Eli Lavrič, duhovno vodstvo p. Viljem Lovše.

2. SKUPINA: 20.-30. 8. za vse druge (tistim brez otrok in če bo kdo želel podaljšati dopust ali mu bo ta termin bolj ustrezal ...). Duhovno vodstvo p. Viljem Lovše, vodja kuhinje bo določen pozneje.

Prijavite se čim prej, najpozneje do 28. februarja oz. do zapolnitve mest! Ob prijavi vplačate akontacijo v višini stroškov bivanja. Cena letovanja bo: po 7 EUR/dan za **bivanje** in za **hrano** po 6 EUR/dan za odrasle, 4 EUR/dan za mladino in 3 EUR/dan za osnovnošolce.

Prijave: Helena Reščič Granda, 041 664-842; helena.rescic@kks-kamnik.si

Marija Simma je že od otroštva želela pomagati dušam v vicah, saj je tudi dneve odpustkov vneto izrabljala in opravila mnogo molitev zanje. Ni pa vedela, da za njihovo spravo lahko tudi trpimo, dokler trpljenje ni prišlo nadnje. Dušam v vicah je pomagala z molitvijo in darovanjem odpustkov. Od leta 1940 so se ji duše v vicah javljale posamezno s prošnjo za molitveno pomoč. Na vse svete 1953 jim je začela pomagati z zadostilnim trpljenjem.

PRESOJANJE PRIKAZOVANJ

Ali so resničnost ali samo plod domišljije in se zaradi želje ali branja umetno porodijo? Različna dejstva govorijo o resničnosti prikazovanj in zadostilnega trpljenja.

Zadostilno trpljenje je težko, kakor so vice same. Potreben je bil popoln duh samožrtvovanja in zavest zaobljube, da je Marija Simma lahko popolnoma prostovoljno sprejela nase vse to trpljenje namesto njih. - Kar je Marija Simma zvedela od duš v vicah o današnjem času, njegovih stiskah, nevarnostih in odrešenjskih sredstvih ter kar je v najtežjih trenutkih trpljenja spoznala in ji je bilo v tolažbo, je popolnoma v skladu z verskim naukom o Božjem usmiljenju in pravičnosti ter z naukom o vicah, spoznanji in izkušnji cerkvene oblasti.

Marija Simma je nekoč videla mnogo duš na tehničnici med peklom in vicami.

NAVODILA

Duše v vicah zelo skrbijo za nas ljudi in za Božje kraljestvo.

Na to kažejo navodila, ki jih je prejela Marija Simma. Med drugim najdemo v njenih zapiskih:

Ne bi se smeli pritoževati nad današnjimi slabimi časi. Staršem bi morali povedati, da nosijo glavno krivdo. Otroku ne bi mogli narediti slabše usluge, kakor če mu izpolnijo vsako željo in mu dajo vse, kar hoče, da je le zadovoljen in ne kriči. Tako mu lahko vcepijo ošabnost. Ko potem pride v šolo, se ne zna niti prekrizati niti zmoliti očenaša. O dragem Bogu pogosto ne ve čisto nič. Starši se poskušajo opravičiti z izgovorom, da je to naloga katehetov in veroučiteljev.

Kjer ne začnemo verouka že pri majhnih otrocih, poznejša vera ni trdna. Naučite jih odpovedovanja! Zakaj danes ta verska ravnodušnost, ta moralni propad? Zato, ker se otroci ne naučijo odpovedovanja. To rodi nezadovoljnost in razuzdane, ki hočejo vse poskusiti in živeti čim bolj udobno. Zato je toliko spolnega občevanja, preprečevanja spočetja in umorov v materinem telesu. Ti nerojeni otroci vpijejo v nebo po maščevanju. Njihovo število je danes marsikje večje od števila rojenih otrok. Zakon proti prekinitvi nosečnosti mora biti strožji, saj se ta opravlja že pri štirinajstletnih deklicah. Dolžnost vsakega zdravnika, ki pri pregledu odkrije prekinitev nosečnosti, je, da to prijavi pristojnim oblastem, ker ga sicer bremeni velika odgovornost.

Kdor se kot otrok ni naučil odpovedovanja, postane sebičen, neprijazen in gospodovalen. Zato je danes toliko sovraštva in pomanjkanja ljubezni. Če hočemo imeti lepše čase, moramo otroke bolj vzgajati.

Strašno grešimo tudi v ljubezni do bližnjega, posebno zaradi obrekovanja, klevetanja in prevar. Kje se vse to začne? V mislih. Naučiti se moramo takoj izključevati neljubeznive misli, in to že kot otroci. V kali je treba zatreti vsako neprijazno misel in nikoli ne boš neljubeznivo sodil.

Dolžnost vsakega katoličana je apostolat - za nekoga je to v poklicu, za drugega, da je dober zgled. Tožimo, da se mnogi pogubljajo zaradi nemoralnega in protiverskega govorjenja. Zakaj pa drugi molčijo? Tudi drugi morajo braniti svoje prepričanje in priznati, da so kristjani. Ali je bilo v zgodovini Cerkve reševanje duš in krščanske kulture že kdaj tako nujno in naloga laikov tako zahtevna kakor danes? Božje kraljestvo bi morali spet vsi kristjani bolj iskati in bolj uveljavljati, saj drugače nismo več sposobni prepoznati delovanja Božje Previdnosti. Skrb za dušo ne sme biti zapostavljena zaradi pretirane skrbi za telo.

22. januarja 1955 sem ponoči razločno, glasno in jasno zaslišala besede: „Bog zahteva zadoščevanje!“ S

prostovoljnim žrtvovanjem in molitvijo lahko veliko naredimo za to. Če pa tega ne naredimo prostovoljno, bo Bog s silo prišel po zadostilne žrtve. Moramo zadoščevati.

Vir: <http://www.es.catholic.net/sicatholicnet/613/1686/articulo.php?id=25918>

MOJE MNENJE O KNJIGI

Sredi aprila 2007 sem se v jutranjih urah zbudil - imel sem občutek, da je nekdo ob meni. Zagledal sem sliko, ki je bila projicirana v moje misli. Na njej sem klečal na grobu svoje stare mame, ob meni pa je stala moja mama. Slišal sem glas svoje pokojne botrice, ki mi je rekel: "Odgovore, ki jih iščeš, sem spoznala šele, ko sem umrla ... Poiskati jih moraš tam, kjer še so!" Glas je bil ljubeč, nežen, poln toplote in naklonjenosti. Bil sem buden. Nisem spal. Kaj neki je bilo to? Ali se mi je zmešalo?

Vstal sem, vzel svečko in se zapeljal na Bled na grob svoje botrice. Ura je bila malo po šesti zjutraj, ko sem svečko prižgal in zmolil očenaš.

Glede mojega lastnega duševnega zdravja si nisem bil povsem na jasnem. Takšnih dogodkov še nisem doživel niti nisem slišal, da bi se dogajali drugim.

V pomoč mi je bil sodelavec David. Povedal mi je, da je pred časom dobil v roke knjigo, ki jo je napisala vidkinja Maria Simma. Svetoval mi je, naj jo preberem, tako da bom spoznal, da obstajajo podobne zgodbe, kakršna je moja.

Knjigo sem kupil v dneh med prazniki (27. april in 1. maj). Ko sem jo začel brati, me je spreletela zamisel, da lahko grem na grob svoje botrice prižgat svečko.

Na pot sem se odpravil 1. maja ob dveh zjutraj. Do kraja Sonntag v zahodni Avstriji, le nekaj deset kilometrov od švicarske meje, sem se pripeljal zjutraj okrog devetih. Kraj je lep, v osrčju gora. Na prvem postanku v Sonntagu sem se ustavil pred kapelico, ki je pozneje dobila še prav poseben pomen v mojem življenju.

Našel sem tudi grob. S fotografije na preprostem kovinskem križu me je gledala nasmejana starka, ki je večino svojega življenja skrbela, da je pomagala dušam v vicah pri očiščenju na poti v nebesa.

Zavedel sem se, da z mano ni nič narobe. Da sem le začutil stik z Neskončnim prek moje botrice, ki me je imela brezpogojno rada.

Ko sem se peljal iz Sonntaga, sem slišal besede: "Odpusti ji in jo odpusti!" Razumel sem, da se ne smem več truditi, da bi se moja bivša žena vrnila k meni. Razumel pa sem tudi, da moram zaključiti proces odpuščanja.

Skupina SRCE Dolenjska v novomeški škofiji deluje v župniji Št. Peter-Otočec že tretje leto po gradivu *Zdravljenje z Božjo besedo*. Naš duhovni voditelj je g. župnik msgr. France Dular.

Letos bodo srečanja vsak **3. ponedeljek v mesecu** ob **19. uri** pozimi oz. **20. uri** poleti v veroučni učilnici Petrovega doma v Št. Petru. Pred tem je v župnijski cerkvi sv. maša. Prisrčno vabljeni! Skupaj nam je lepše in lažje!

Informacije za skupino SRCE Dolenjska: Alenka Tomc, tel. 051 322 969, e-naslov alenka.tomc@krka.biz.

Oglasi, obvestila

PRAKTIČNA INFORMACIJA

Pripravila: Silva Zimic

Vlogo za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane pri informativnem izračunu dohodnine za l. 2009 oddajte na svoj DURS do 5. 2. 2010. Če jo pošljete zadnji dan, jo morate poslati priporočeno, sicer šteje, da ni oddana pravočasno. Vlogo lahko izpišete s spletne strani:

http://www.durs.gov.si/fileadmin/durs.gov.si/pageuploads/Davki-predpisi_in_pojasnila/Dohodnina/Dohodnina_2009/VDC_2009.pdf

Če ima osnovnošolec ali srednješolec v šoli težave z angleščino ali drugim predmetom, lahko na spletu poiščete ustreznega inštruktorja. Povezava:

http://www.mojucitelj.net/instrukcije/isci/index.php?subject=angle%C5%A1%C4%8Dina&id_city=1&id_city_surrounding=1&id_teaching_place=1&id_level=1&x=24&y=12

V levo okence vnesite pogoje in izpisale se vam bodo vrstice po željeni izbiri. Ko kliknete na vrstico, se izpišejo vse potrebne informacije o inštruktorju. Meni je tako uspelo najti inštruktorico s primernim znanjem in za primerno ceno (7 evrov na šolsko uro) v domačem kraju.

Če pa mora osnovnošolec ali srednješolec samo utrditi znanje, npr. časov v angleščini, se povežite na:

http://www.englisch-hilfen.de/en/exercises_list/zeitformen.htm

Tu lahko otrok postavi glagole v določeni čas in s klikom na Check preveri, ali je vse napisal prav.

- **Srečanje** skupine Srce bo v ponedeljek, 25. januarja 2010, datumi prihodnjih srečanj pa so: 22. februar, 29. marec, 19. april, 24. maj, 21. junij ter poletni srečanja 26. julija in 30. avgusta 2010.
- **Prostovoljne prispevke** lahko oddate na vsakem srečanju skupine SRCE **Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih nakažite na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski: v DSJ-ZSI deluje svetovalnica za pomoč ljudem v stiski, v kateri strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

* * *

- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič Granda, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.
- Predvidoma do konca februarja bo urejena naša spletna stran na naslovu: <http://srce.rkc.si/> Tam si boste lahko ogledali tudi vse druge številke glasila SRCE, novice skupine SRCE, arhivske mape, fotogalerijo ...